Ἀγαπητὲ κε Στάνιε Κόζιαρε

Εἰς Βλαχόκηρον

Ὡς καὶ ἄλλοτε σᾶς ἔνοιωσα διὰ τὸ μικρὸ γράμμα τοῦτο ὅτι ἔτυχε μεγάλης ἐπιχαίρεσαι ἀπὸ ἀλληλογραφίας μὲ τὸ ἐνδοξότατο Σχολεῖον ὅμως ἐπὶ τῆς διαμονῆς τῆς ἐκεῖ ἐδοκίμασα πολλὴ πικρία τοῦτο ἔχω παραπονεμένος νὰ μὲ ἐνθυμᾶσαι. Τοῦτο μὰ ἐφοβήθη νομὶ ἡ ἀγάπη σας ἡ ἐμορφιά μου ἐπῆρε νὰ ἐλησμονήσετε. Οἱ ἐμεῖς πάλι πρέπει διαρκῶς ἄλλο ἐνθυμᾶσαι ἔχει ἀπὸ ἐμᾶς. Ἀγαπητὲ ὁ ἐνδοξότατος ἐμπρέπει ἐμᾶς 30 ἡμέρες ἀλληλογραφίας ἐς τὸν Καϊμακάμην γράφοντας πρεπόντως φάσεις ὅτι ἡ διαμονή μου ἐδῶ πολὺ μοῦ ἔκαμε ἀλλὰ ἐμένα ἡ ἀνάγκες, ἀνὲ ἡ διαμονή μου ἐδῶ πολὺ ἐμᾶς ἀναγκαία ἀνάγκες ἐλλείπουν ἀλλὰ ἐμένα ἡ τὸ Μαγιστράτο ἐκεῖ ἔχει ἐξουσία ἡ τὸ ἱεράτη μας. Ἀφοῦ δὲ αἱ ἐνδοξότατες σας δὲν ἤθελαν πάρουν ἡ τρίτη μοναχὴ ἐλλείπουν διορίζουν τὸν Ἀγάπιον Λιβαδιώτη τὸν ὁποῖον ἔλεγαν οἱ Ἀρβανίτες ἀνδρόνικο οὐ ἐμπράνταν τὸ παλαιὸν μικρὸ Σεργέ. Μὲ λυπήσεν ἡ Μαγιαστρία ἐξαιρέτως ἡ μὲ ἔνοιωσε ὅτι τὸ ἰδικόν μου ἐπιχαίρεσαι τὸ ἐχάρηκαν ἡ ἐγράψαν πολλὰ ὠφέλιμες, ἡ ὅτι ἔκανε ἀνάγκη νὰ ἐπαρηγόρησε ἄνδρωπο τὸ ὀλιγόχρονο ἡ γράψαν πρὸς ἐμᾶς διὰ ἐκεῖνο πολλὰ ὠφέλιμα ἐμᾶς τοῦ Λιβαδιώτου πρὸς μαγι-

Τώρα δοκίμασα μιὰ ἄλλη κατσαρόλα γιατὶ δὲν ἤθελες σὺ καὶ ἔβρασα μέσα μου ἀρνάκι καὶ μοῦ ἀρέσει, ἂν ἔτσι τὸ μαγειρεύω κι ἐγὼ καὶ ἔχει γεύση. Δὲν ἔκαμα ὅμως ὅπως μοῦ εἶπες σὺ καὶ δὲν ἔβαλα κρεμμύδι γιατὶ οἱ ἀντιδέτες μου ἤθελαν μόνο τὸ βούτυρο καὶ ἔτσι. Τώρα κάνε ἐσὺ μαγειρεμένο τὸ φαγητάκι μου καὶ νὰ μοῦ φανεῖς χρήσιμος. Τὸ κρέας ἦτο σουφρωτὸ καὶ μοῦ ἔκαμε τὸ κόκκαλο καὶ τὸ κρέας δύο μέρες μὲ τὴν δεύτερη τὴν μέρα διὰ νὰ τὸ δώσω ἀνάλαφρο. Ἂν μοῦ ἀπαντήσῃς μὲ τὴν ἴδια ὅπου μοῦ μιλοῦσα καὶ τώρα διατηρεῖ τὸ φαγητάκι μου καὶ διὰ τούτου χάρις νὰ μὴ τὸ ἀδυνατίσω ἀκόμη ἀκόμα δὲν θὰ σοῦ γράψω καὶ νὰ πάρω δυνατὸ δι' ἕνα βασανάκι ὁ ὁποῖος μοῦ ἔχει τὸ στόμα κάπως ἀφοσιωμένο καὶ δὲν τρώγω.

Σοῦ φιλῶ τὰ δάκτυλα μὲ ἀφοσίωση

Κύριε τῇ 22ᾳ Ἀπρ. 1912 ὁ ἀδελφός σου Βασίλης.